

Brüssel, 18. mai 2016
(OR. en)

8939/16

Institutsioonidevaheline
dokument:
2015/0284 (COD)

PI 57
CODEC 660
RECH 138
EDUC 140
COMPET 236
SAN 185
AUDIO 59
CULT 40
DIGIT 50

MÄRKUS

Saatja:	Eesistujariik
Saaja:	Nõukogu
Eelmise dok nr:	8621/16
Komisjoni dok nr:	15302/15+ADD 1+ADD 2
Teema:	Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse tagamise kohta siseturul – Üldine lähenemisviis

I. SISSEJUHATUS

Komisjon esitas eespool nimetatud ettepaneku nõukogule 9. detsembril 2015.

See ettepanek on üks esimesi komisjoni algatusi digitaalse ühtse turu strateegia raames, mille eesmärk on luua digitaalse infosisu ja digitaalsete teenuste siseturg. Selle eesmärk on kõrvaldada piiriülese kaasaskantavuse takistused, nii et kasutajad, kes on tellinud või omandanud veebisisu oma elukohaliikmesriigis, pääsevad samale sisule juurde ka siis, kui nad viibivad ajutiselt mõnes teises liikmesriigis.

13. mail 2016, pärast eesistujariigi Madalmaade juhtimisel tehtud intensiivset tööd, jõudis alaliste esindajate komitee (COREPER I) üldisele kokkuleppele käesoleva märkuse lisas esitatud eesistujariigi viimase kompromisettepaneku osas. Kuid lahendamata on kaks küsimust, mis on mõnede delegatsioonide jaoks vastuvõetamatud, milleks on (i) ajutine viibimine teises liikmesriigis ja (ii) loobumine elukohaliikmesriigi kindlakstegemisest. Neid küsimusi analüüsitakse allpool II osas.

II. PEAMISED LAHENDAMATA KÜSIMUSED

A. Termin „ajutine viibimine liikmesriigis“ definitsioon (artikli 2 punkt d)

Kõigile on selge, et selle termini selge tähendus on määruse kohaldamise seisukohalt ülimalt tähtis.

Delegatsioonide enamiku jaoks tagab eesistujariigi kompromisettepaneku tekst, tõlgendades seda koostoimes termini „ajutine viibimine liikmesriigis“ definitsiooniga (vt sama artikli punkti c), piisava selguse ja õiguskindluse.

Kuid mitu delegatsiooni on esitanud soovi lisada sellele definitsioonile ajaline kriteerium, st et ajutine viibimine peaks olema mööduv ja lühiajaline. Väljapakutud ajalise kriteeriumi eesmärk on ennetada võimalikke liiga laialivalguvaid tõlgendusi, mida nimetatud delegatsioonid peavad piiriülese juurdepääsuga samaväärseks.

B. Elukohaliikmesriigi kindlakstegemise kohustusest loobumine (artikli 3B lõiked 5 ja 6)

Käesolev määrus kohustab veebisisuteenuse pakkujaid võimaldama nimetatud veebisisu kaasaskantavuse. Veebisisuteenuste pakkujatel on samuti kohustus teha kindlaks, milline on tema tellijate elukohaliikmesriik, et suuta tuvastada, kui viimased viibivad ajutiselt teises liikmesriigis.

Võttes arvesse asjaolu, et elukohaliikmesriigi kindlakstegemise kohustuse eesmärk on kaitsta õiguste omajate või teiste veebisisu õigusi omavate isikute huve, on suurem osa delegatsioone seisukohal, et määruses peaks olema säte, mis võimaldaks õiguste omajatel elukohaliikmesriigi kindlakstegemisest loobuda, et hoiduda põhjendamatult piiramast õiguste omaja vabadust lubada nende sisu kasutada oma äranägemise järgi. Selle sättega kehtestatakse elukohaliikmesriigi kindlakstegemise kohustusest loobumine juhtudel, kui kindlakstegemine ei ole vastavas valdkonna või asjaomase sisu liigi puhul asjakohane. Eesistujariigi kompromissettepanekus sätestatakse, et kuigi õiguste omajad saavad anda loa oma sisule juurdepääsuks ja kasutamiseks ilma elukohaliikmesriiki kindlaks tegemata, on kõik teised käesoleva määruse sätted endiselt kohaldatavad, tellija elukohaliikmesriik tuvastatakse sellisel juhul veebisisuteenuse pakkuja ja tellija vahel sõlmitud lepinguga. Lisaks on selgelt sätestatud, et kokkulepped veebisisuteenuse pakkujate ja õiguste omajate vahel ei piira õiguste omajate vabadust antud luba tühistada, kui sellest on mõistliku aja jooksul ette teatatud, et vältida teenusepakkuja äritegevuse põhjendamatut katkestamist.

Mitu delegatsiooni on siiski seisukohal, et kui lepitaks kokku, et elukohaliikmesriigi kindlakstegemine ei ole vajalik, võib see kaasa tuua märkimisväärset turujõudu omavate teenusepakkujate poolse kuritarvitamise väiksema turujõuga õiguste omajate suhtes ning seetõttu on need delegatsioonid avaldanud soovi, et nimetatud sätet kohaldataks üksnes sellisele sisule, mis on tehtud Euroopa Liidu veebisisuteenuse pakkujatele kättesaadavaks ainuõiguseta.

III. KOKKUVÕTE

Käesolevale märkusele lisatud eesistujariigi viimase kompromissettepaneku alusel palutakse nõukogul lahendada eespool nimetatud lahendamata küsimused ja määrust käsitlev üldine lähenemisviis vastu võtta.

Eesistujariigi kompromissettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU MÄÄRUS

**veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse tagamise kohta siseturul
(EMPs kohaldatav tekst)**

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Siseturu tõrgeteta toimimise seisukohalt on tähtis, et tarbijatel oleks takistusteta juurdepääs veebisisuteenustele kogu liidus. Siseturg kujutab endast muu hulgas teenuste ja isikute vabal liikumisel põhinevat ilma sisepiirideta ala ning seetõttu on vaja ette näha, et tarbijad saaksid kasutada muusika, mängude, filmide ja spordisündmuste taolisele sisule juurdepääsu võimaldavaid kaasaskantavaid veebisisuteenuseid mitte ainult oma elukohaliikmesriigis, vaid ka siis, kui nad viibivad ajutiselt mõnes muus liidu liikmesriigis näiteks puhkusel, reisil või ärireisil. Seega tuleks kaotada tõkked, mis takistavad sellisel puhul veebisisuteenustele juurdepääsu ja nende kasutamist.

¹ ELT C , , lk...

- (2) Tehnika areng on toonud kaasa kaasaskantavate seadmete, nagu tahvelarvutite ja nutitelefonide massilise leviku ja lihtsustanud veebisisuteenuste kasutamist veelgi, sest tarbijatel on juurdepääs sellistele teenustele olenemata oma asukohast. Kiiresti kasvab ka tarbijate nõudlus sisule ja innovatiivsetele veebiteenustele juurdepääsu järele mitte ainult oma elukohaliikmesriigis, vaid ka siis, kui nad viibivad ajutiselt mõnes muus liidu liikmesriigis.
- (3) Tarbijad sõlmivad teenusepakkujatega üha enam veebisisuteenuste lepinguid. Ajutiselt muus liikmesriigis viibides ei saa tarbijad sageli siiski enam veebisisuteenustele, mille kasutamise õigused nad on oma elukohaliikmesriigis omandanud, juurde pääseda ega neid edasi kasutada.
- (4) Selliste teenuste pakkumist ajutiselt teises liikmesriigis viibivatele tarbijatele pärssivad mitmed tõkked. Teatavad veebiteenused sisaldavad sisu, näiteks muusikat, mängu või filme, mis on liidu õiguse alusel kaitstud autoriõigusega ja/või sellega kaasnevate õigustega. Eeskätt tulenevad veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse takistused sellest, et autoriõiguse ja/või sellega kaasnevate õigustega kaitstud sisu (nt audiovisuaalteoste) edastamise õiguste litsentsid on sageli territoriaalsed, aga samavõrd pärssiv on asjaolu, et veebisisuteenuste pakkujad võivad otsustada pakkuda oma teenust ainult konkreetsetel turgudel.

- (5) Sama kehtib ka muu sisu, näiteks spordisündmuste kohta, mis ei ole liidu õiguse kohaselt autoriõiguse ja/või sellega kaasnevate õigustega kaitstud, kuid mis võib olla kaitstud autoriõiguse, sellega kaasnevate õiguste või muude spetsiifiliste õigusnormidega riigisisese õiguse alusel; lisaks on sellised sündmused sageli korraldajate poolt litsentsitud või pakuvad veebisisuteenuste pakkujad neid territoriaalsetel alustel. Sellise sisu edastamine ringhäälinguorganisatsioonide poolt on kaitstud autoriõigusega kaasnevate õigustega, mis on liidu tasandil ühtlustatud. Lisaks hõlmab sellise sisu edastamine sageli autoriõigusega kaitstud komponente, näiteks muusikat, alguse ja lõpu videoklippe või graafilist disaini. Lisaks on ühiskonna jaoks oluliste sündmuste või üldsusele suurt huvi pakkuvate sündmuste lühivuudiste edastamise teatavad aspektid ühtlustatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2010/13/EL². Direktiivi 2010/13/EL tähenduses hõlmavad audiovisuaalmeedia teenused teenuseid, mis pakuvad juurdepääsu sellisele sisule nagu spordisündmused, uudised või aktuaalsed sündmused.
- (6) Seepärast turustatakse veebisisuteenuseid üha enam pakulina, milles autoriõigusega ja/või sellega kaasnevate õigustega kaitsmata sisu ei ole autoriõigusega ja/või sellega kaasnevate õigustega kaitstud sisust lahutatav ilma tarbijale pakutava teenuse väärtust märkimisväärselt vähendamata. Eriti kehtib see sellise kvaliteetsisu puhul nagu spordisündmused või muud tarbijatele suurt huvi pakkuvad sündmused. Selleks et veebisisuteenuse pakkujad saaksid pakkuda tarbijatele täielikku juurdepääsu oma veebisisuteenustele, kui viimased viibivad ajutiselt liikmesriigis, mis ei ole nende elukohaliikmesriik, on hädavajalik, et käesolev määrus hõlmaks ka sellist veebisisuteenuste kasutatavat sisu ja et määrust kohaldataks seega ka audiovisuaalmeedia teenuste suhtes direktiivi 2010/13/EL tähenduses ja ringhäälinguorganisatsioonide edastuste suhtes tervikuna.

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv), ELT L 95, 15.4.2010, lk 1–24.

- (7) Teoste ja muu kaitstud materjali õigused on ühtlustatud muu hulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 96/9/EÜ,³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/29/EÜ,⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2006/115/EÜ⁵ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/24/EÜ⁶.
- (8) Seega peavad selliseid teoseid või muid kaitstud materjale nagu raamatud, audiovisuaalteosed, salvestatud muusika või saated kasutataval veebisisuteenuste pakkujatel olema õigused kasutada sellist sisu asjaomastel territooriumidel.
- (9) Veebisisuteenuse pakkujal on autoriõiguse ja sellega kaasnevate õigustega kaitstud sisu edastamiseks vaja asjaomase õiguse omaja, näiteks autori, esitaja, tootja või ringhäälinguorganisatsiooni luba. See nõue kehtib ka siis, kui sellise edastamise eesmärk on võimaldada tarbijal alla laadida veebisisuteenuse kasutamiseks vajalikke materjale.

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 1996. aasta direktiiv 96/9/EÜ andmebaaside õiguskaitse kohta (EÜT L 077, 27.3.1996, lk 20–28).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10–19).

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/115/EÜ rentimis- ja laenutamissoiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (ELT L 376, 27.12.2006, lk 28–35).

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/24/EÜ arvutiprogrammide õiguskaitse kohta (ELT L 111, 5.5.2009, lk 16–22).

- (10) Asjaomaste õiguste litsentsi omandamine ei pruugi alati võimalik olla, seda eriti siis, kui sisuga seotud õiguste kohta on sõlmitud ainulitsentsileping. Territoriaalse ainuõiguse tagamiseks kohustuvad veebisisuteenuste pakkujad õiguste omajatega, sh ringhäälinguorganisatsioonide või ürituste korraldajatega, sõlmitud litsentsilepingutes sageli takistama oma tellijate juurdepääsu teenusele ja selle kasutamist väljaspool territooriumi, mille jaoks on pakkujal litsents. Sellised teenusepakkujate suhtes kehtestatud lepingulised piirangud kohustavad teenusepakkujaid võtma meetmeid, näiteks keelama juurdepääsu oma teenustele väljaspool asjaomast territooriumi asuvatelt IP-aadressidelt. Seega peitub üks veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse takistus veebisisuteenuse pakkujate ja nende tellijate vahelistes lepingutes, milles kajastuvad omakorda nende samade pakkujate ja õiguste omajate vaheliste lepingute territoriaalse piirangu klauslid.
- (11) Lisaks leidis kohus liidetud kohtuasjades C-403/08 ja C-429/08, Football Association Premier League Ltd ja teised, EU:C:2011:631, et teatavaid teenuste osutamise piiranguid ei saa õigustada eesmärgiga kaitsta intellektuaalomandi õigusi.
- (12) Seega on käesoleva määruse eesmärk kohandada autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste ühtlustatud õigusraamistikku ja näha ette ühtne lähenemisviis veebisisuteenuste pakkumisel tellijatele, kes viibivad ajutiselt liikmesriigis, mis ei ole nende elukohaliikmesriik, tagamaks, et kaotatakse siseturul kehtivad veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse piirangud.
- (12a) Võttes arvesse, et maksunduse valdkonnas on juba liidu õigusaktid vastu võetud, tuleb maksunduse valdkond käesoleva määruse kohaldamisalast välja jätta. Seega ei tohiks käesolev määrus mõjutada ühegi maksundusega seotud sätte kohaldamist.

- (13) Seepärast tuleks käesolevat määrust kohaldada veebisisuteenuste suhtes, mida teenusepakkuja pakub pärast õiguste omajalt konkreetse territooriumi jaoks asjaomaste õiguste saamist lepingu alusel oma tellijatele mis tahes vahendite abil, kaasa arvatud voogedastus, allalaadimine või muu tehnoloogia, mis võimaldavad kõnealust sisu kasutada. Käesoleva määruse kohaldamisel ei loeta veebisisuteenuste pakkumise lepinguks sisu kohta käivate teadete tellijaks registreerumist ega HTML-küpsiste aktsepteerimist.
- (14) Kui veebiteenus ei ole audiovisuaalmeedia teenus direktiivi 2010/13/EL tähenduses ja kui selle puhul kasutatakse teoseid, muid materjale või ringhäälinguorganisatsioonide edastusi üksnes täiendusena, ei peaks see veebiteenus kuuluma käesoleva määruse kohaldamisalasse. Sellisteks teenusteks on muu hulgas veebisaidid, mis kasutavad teoseid või muid kaitstud materjale üksnes täiendusena (näiteks graafilised elemendid või taustamuusika), kui nende veebisaitide peamine otstarve on näiteks kaupade müük.
- (15) Käesolevat määrust tuleks kohaldada ainult selliste veebisisuteenuste suhtes, millele tellijatel on elukohaliikmesriigis tegelik juurdepääs ja mida nad saavad tegelikult kasutada konkreetse asukoha piiranguta, sest kui veebisisuteenuse pakkuja ei paku kaasaskantavaid teenuseid tellija elukohaliikmesriigis, siis ei oleks sobiv nõuda, et ta teeks seda piiriüleselt.
- (16) Käesolevat määrust tuleks kohaldada veebisisuteenuste suhtes, mida pakutakse rahalise tasu eest. Selliste teenuste pakkujatel on võimalik teha kindlaks, milline on nende tellijate elukohaliikmesriik. Veebisisuteenuse kasutamise õigus loetakse rahalise tasu eest omandatuks, kui selline rahaline tasu on makstud otse veebisisuteenuse pakkujale või mõnele muule osapoolele, näiteks isikule, kes pakub paketina telekommunikatsiooniteenust ja teise teenusepakkuja opereeritavat veebisisuteenust. Kohustusliku tasu, näiteks ringhäälingutasu maksmist ei tohiks lugeda rahaliseks tasuks veebisisuteenuse kasutamise eest.

- (17) Tasuta veebisisuteenuste pakkujad tavaliselt oma tellijate elukohaliikmesriiki kindlaks ei tee. Selliste veebisisuteenuste lisamine käesoleva määruse kohaldamisalasse tooks kaasa suure muutuse nimetatud teenuste pakkumises ning sellega kaasneksid ebaproportsionaalsed kulud. Teisalt tähendaks nimetatud teenuste väljajätmine käesoleva määruse kohaldamisalast seda, et isegi siis, kui nad otsustavad investeerida vahenditesse, mis võimaldavad neil tellija elukohaliikmesriik kindlaks teha, ei saa need veebisisuteenuste pakkujad kasutada käesoleva määrusega sätestatud õiguslikku mehhanismi, mis võimaldab veebisisuteenuste pakkujatel pakkuda oma teenuseid kaasaskantavuse põhimõttel kogu liidus. Seepärast peaks tasuta veebisisuteenuste pakkujatel olema võimalus kuuluda käesoleva määruse kohaldamisalasse, kui nad nii otsustavad, ja eeldusel, et nad vastavad nõuetele, mis on nähtud ette elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks. Kui nad seda võimalust kasutavad, peaksid nad olema kohustatud järgima käesoleva määruse sätteid samal viisil nagu need teenusepakkujad, kes pakuvad tasulisi veebisisuteenuseid. Lisaks peaksid nad teavitama tellijaid, asjaomaseid autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajaid ning mis tahes muude, veebisisuteenuste sisuga seotud õiguste omajaid oma otsusest seda võimalust kasutada. Sellise teabe võiks esitada teenusepakkuja veebisaidil.
- (18) Veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse tagamiseks tuleb nõuda, et veebisisuteenuse pakkujad võimaldaksid oma tellijatel kasutada veebisisuteenust, mida pakutakse rahalise tasu eest, liikmesriigis, kus nad viibivad ajutiselt; selleks tuleb neile pakkuda juurdepääsu samale sisule, sama arvu sama liiki seadmetega, sama arvu kasutajate jaoks ja samasuguste funktsioonidega nagu need, mida pakutakse tellijatele nende elukohaliikmesriigis. Tegemist on siduva kohustusega ja nii ei saa osapooled seda välja jätta, sellest erandeid teha ega selle mõju muuta. Teenusepakkuja mis tahes tegevus, mis takistab tellija juurdepääsu teenusele või selle kasutamist ajutiselt muus liikmesriigis viibimise ajal, näiteks teenuse funktsioonide või teenuse osutamise kvaliteedi piiramine, tähendaks veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse kohustusest kõrvalehoidmist ja oleks seega käesoleva määrusega vastuolus.

- (19) Nõue, et veebisisuteenuste osutamine tellijatele, kes viibivad ajutiselt mõnes muus liikmesriigis kui elukohaliikmesriik, toimuks samasuguse kvaliteediga kui elukohaliikmesriigis, võiks osutada väga kulukaks rahalise tasu eest pakutavate veebisisuteenuse pakkujate ja sellest tulenevalt lõpuks ka tellijate jaoks. Seepärast ei ole käesoleva määrusega otstarbekas nõuda, et teenusepakkuja võtaks meetmeid, et tagada selliste teenuste osutamise kvaliteet kõrgemal tasemel kui see, mis on kättesaadav tellija valitud kohaliku veebijuurdepääsu kaudu ajal, mil tellija viibib ajutiselt muus liikmesriigis. Sellistel juhtudel ei vastuta teenusepakkuja selle eest, kui teenuse osutamise kvaliteet on madalam. Kui teenusepakkuja tagab sõnaselgelt teatava teenuse osutamise kvaliteedi tellijatele, kes viibivad ajutiselt muus liikmesriigis, on selline tagatis teenusepakkuja jaoks siiski siduv. Teenusepakkuja peaks oma tellijatele edastama ennetavalt üldise info veebisisuteenuse osutamise kvaliteedi kohta liikmesriigis, mis ei ole tellija elukohaliikmesriik, eelkõige info selle kohta, et teenuse osutamise kvaliteet võib erineda veebisisuteenuse osutamise kvaliteedist tellija elukohaliikmesriigis. Sellise teabe võiks esitada teenusepakkuja veebisaidil.
- (20) Tagamaks, et tasuliste veebisisuteenuste pakkujad täidavad oma teenuste piiriülese kaasaskantavuse pakkumise kohustust ilma, et peaksid selleks omandama asjaomaseid õigusi muus liikmesriigis, tuleb sätestada, et teenusepakkujatel, kes pakuvad kaasaskantavaid tasulisi veebisisuteenuseid seaduslikult tellija elukohaliikmesriigis, on alati õigus pakkuda selliseid teenuseid neile tellijatele, kui viimased viibivad ajutiselt teises liikmesriigis. Selle saavutamiseks tuleks sätestada, et käesoleva määruse kohaldamisel loetakse selliste veebisisuteenuste pakkumine, juurdepääs neile ja nende kasutamine toimuvaks tellija elukohaliikmesriigis. Veebisisuteenuse pakkumine on seaduslik, kui nii teenust kui ka sisu pakutakse seaduslikul viisil tellija elukohaliikmesriigis. Käesolev määrus ja eelkõige õiguslik mehhanism, millega piiritletakse veebisisuteenuste pakkumine, sellele juurdepääs ja selle kasutamine tellija elukohaliikmesriigiga, ei takista teenusepakkujal osutamast tellijale, kes viibib ajutiselt teises liikmesriigis, sama veebisisuteenust, mida teenusepakkuja nimetatud liikmesriigis seaduslikult pakub.

- (21) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste litsentsimise seisukohast tähendab see, et teoste ja muude kaitstud materjalide reprodutseerimise, üldsusele edastamise ja kättesaadavaks tegemise toimingud ning *sui generis* õigustega kaitstud andmebaasidega seotud ekstraktimise või taaskasutamise toimingud, mis leiavad aset, kui teenust pakutakse tellijatele siis, kui nad viibivad ajutiselt mõnes muus liikmesriigis kui nende elukohaliikmesriik, loetakse toimuvaks tellija elukohaliikmesriigis. Seepärast tuleks lugeda, et tasulise veebisisuteenuse pakkujad teostavad selliseid toimingud asjaomastelt õiguste omajatelt nende tellijate elukohaliikmesriigi jaoks saadud vastavate lubade põhjal. Alati kui teenusepakkuja teostab tellija liikmesriigis üldsusele edastamise või reprodutseerimise toimingut asjaomaste õiguste omajate loa põhjal, peaks tellijal, kes viibib ajutiselt mõnes muus liikmesriigis kui tema elukohaliikmesriik, olema juurdepääs teenusele ja ta peaks saama seda kasutada ning vajaduse korral peaks ta saama teostada asjakohaseid reprodutseerimistoiminguid, näiteks allalaadimist, milleks tal oleks õigus oma elukohaliikmesriigis. Kui teenusepakkuja pakub veebisisuteenust tellijale, kes viibib ajutiselt mõnes muus liikmesriigis kui tema elukohaliikmesriik, ja kui selline tellija kasutab teenust kooskõlas käesoleva määrusega, ei tohiks seda lugeda autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste või muude teenuse sisu seisukohast oluliste õiguste rikkumiseks.
- (22) Tasulise veebisisuteenuse pakkujaid ei tohiks pidada vastutavaks mis tahes lepinguliste sätete rikkumise eest, mis on vastuolus kohustusega võimaldada nende tellijatel kasutada teenust liikmesriigis, kus nad viibivad ajutiselt. Seega ei tohiks kohaldada lepingulisi sätteid, mille eesmärk on keelata nimetatud veebisisuteenuste piiriülene kaasaskantavus või seda piirata. Veebisisuteenuste pakkujatel ning veebisisuteenuste pakkumise jaoks vajalike õiguste omajatel ei tohiks olla lubatud käesoleva määruse kohaldamisest kõrvale hoiduda, valides omavaheliste lepingute või teenusepakkujate ja tellijate vaheliste lepingute suhtes kohaldatavaks õiguseks kolmanda riigi õiguse.

- (22a) Käesolevas määruses defineeritakse mitmed selle kohaldamiseks vajalikud mõisted, sealhulgas ka elukohaliikmesriigi mõiste. Elukohaliikmesriigi kindlaks määramisel tuleks arvesse võtta käesoleva määruse eesmärgid ning vajadust tagada selle ühetaoline kohaldamine kogu liidus. Elukohaliikmesriigi definitsioon viitab sellele, et tellijal on tegelik ja stabiilne elukoht liikmesriigis, kuhu ta regulaarselt tagasi pöördub. Teenusepakkujal, kes on käesoleva määrusega kooskõlas tellija elukohaliikmesriigi kindlaks teinud, peaks olema õigus eeldada, et käesoleva määruse tähenduses kindlaks tehtud elukohaliikmesriik on tellija ainus elukohaliikmesriik. Teenusepakkujatel ei peaks olema kohustust teha kindlaks, kas nende tellijad on veebisisuteenuse tellijad ka mõnes teises liikmesriigis.
- (23) Käesolev määrus peaks kohustama teenusepakkujaid, kes pakuvad tasulisi veebisisuteenuseid tellijatele, kes viibivad ajutiselt muus liikmesriigis kui nende elukohaliikmesriik, kasutama tõhusaid vahendeid oma tellijate elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks. Selliste vahendite kasutamine peaks alati olema mõistlik ning see peaks piirduma sellega, mis on tarvilik tellija elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks. Seetõttu peaksid teenusepakkujad kasutama käesolevas määruses loetletud elukohaliikmesriigi kindlakstegemise vahendeid. Selle loetelu eesmärk on pakkuda õiguskindlust selle suhtes, milliseid elukohaliikmesriigi kindlakstegemise vahendeid pakkujad kasutavad. Iga juhtumi puhul tuleks võtta arvesse asjaomase kindlakstegemise vahendi tõhusust vastava liikmesriigi ja veebisisuteenuse liigi puhul. Välja arvatud juhul, kui elukohaliikmesriigi saab piisava kindlusega kindlaks teha ühe kindlakstegemise vahendi abil, peaksid pakkujad kasutama vahendeid kombineeritult. Lisaks peaks käesolev määrus võimaldama kokkuleppeid veebisisuteenuste pakkujate ja õiguste omajate vahel selles osas, millist elukohaliikmesriigi kindlakstegemise vahendit, olenemata sellest, kas see on määruses loetletud või mitte, peaksid pakkujad kasutama. See pakuks elukohaliikmesriigi kindlakstegemise vahendi valimisel paindlikkust. Nimetatud vahendid peaksid olema samuti tõhusad, mõistlikud ning piirduma sellega, mis on tarvilik elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks.

Veebisisuteenuse pakkuja võib paluda tellijal esitada vajalik info, et tellija elukohaliikmesriik piisava kindlusega kindlaks teha. Kui tellija seda infot ei esita ning selle tulemusel ei saa teenusepakkuja tema elukohaliikmesriiki kindlaks teha, nagu see on käesoleva määrusega nõutud, ei tohiks teenusepakkuja käesoleva määruse alusel pakkuda tellijale veebisisuteenuse piiriülest kaasaskantavust.

(23a) Kuid autoriõiguse, kaasnevate õiguste või muude veebisisuteenuste sisu õiguste omajad peaksid saama käesoleva määruse alusel lubada oma sisule juurdepääsu ja selle kasutamist ilma elukohaliikmesriiki kindlaks tegemata. Seda võidakse eelkõige kohaldada näiteks muusika ja e-raamatute valdkonnas. Õiguste omajatel peaks olema vabadus teenusepakkujatega lepinguid sõlmides selliseid otsuseid teha. Õiguste omajate ja teenusepakkujate vahelised lepingud ei tohiks piirata õiguste omajate võimalust luba tühistada, kui nad sellest mõistliku aja jooksul teenusepakkujat ette teavitavad. Selliste juhtumite puhul, kui autoriõiguse, kaasnevate õiguste või teiste õiguste omajad otsustavad lubada juurdepääsu oma sisule ilma elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseta, peaksid kõik teised käesoleva määruse sätted olema endiselt kohaldatavad, samas peaks teenusepakkuja ja tellija vaheline leping veebisisuteenuste pakkumiseks olema piisav tellija elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks.

(23b) Elukohaliikmesriigi kindlaks tegemise vahendiks võib olla IP-aadressi juhuslike hetkeväärtuste määramine või korrapärane kontrollimine asukoha pideva seire asemel. Arvestades, et elukohaliikmesriigi kindlaks tegemise jaoks ei ole oluline mitte täpne asukoht, vaid pigem tellija ajutine viibimine teises liikmesriigis teenusele juurdepääsemise ajal, ei tuleks sel otstarbel koguda ega töödelda täpseid asukohaandmeid. Samamoodi ei peaks olema vaja tellijat tuvastada, kui tema autentimine on pakutava teenuse osutamiseks piisav.

- (24) Käesolevas määruses austatakse põhiõigusi ja järgitakse Euroopa Liidu põhiõiguste hartas tunnustatud põhimõtteid. Sellele vastavalt tuleks käesolevat määrust tõlgendada ja kohaldada kooskõlas nende õiguste ja põhimõtetega, eeskätt õigusega era- ja pereelu puutumatusele, õigusega isikuandmete kaitsele, sõnavabadusega ja ettevõtlusvabadusega. Igasuguse käesoleva määruse alusel toimuva isikuandmete töötlemise puhul peaks austama põhiõigusi, sealhulgas õigust era- ja pereelu puutumatusele ning õigust isikuandmete kaitsele vastavalt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitele 7 ja 8; samuti peab see olema kooskõlas direktiividega 95/46/EÜ⁷ ja 2002/58/EÜ⁸. Viiteid direktiividele 95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ tuleks käsitada viidetena kehtivatele õigusaktidele ja samuti neid asendavatele edaspidi vastu võetavatele õigusaktidele. Eelkõige, võttes arvesse käesoleva määrusega kehtestatud juriidilist kohustust elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks, peaksid veebisisuteenuste pakkujad tagama, et igasugune käesoleva määruse alusel toimuv isikuandmete töötlemine peab olema asjakohase eesmärgi saavutamiseks vajalik ja proportsionaalne. Vajalike tehniliste ja korralduslike meetmete seas peaks olema tellijatele läbipaistva teabe pakkumine selle kohta, milliseid vahendeid elukohaliikmesriigi kindlaks tegemisel kasutatakse ja millised on selle eesmärgid, ning tagada tuleks asjakohased turvameetmed.
- (25) Käesolev määrus ei tohiks mõjutada konkurentsieeskirjade kohaldamist, eriti aluslepingu artikleid 101 ja 102. Käesolevas määruses sätestatud norme ei tohiks kasutada konkurentsi piiramiseks viisil, mis on vastuolus aluslepinguga.

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiiv 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31–50).

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuli 2002. aasta direktiiv 2002/58/EÜ, milles käsitletakse isikuandmete töötlemist ja eraelu puutumatuse kaitset elektroonilise side sektoris (eraelu puutumatust ja elektroonilist sidet käsitlev direktiiv) (EÜT L 201, 31.7.2002, lk 37), mida nimetatakse pärast direktiividega 2006/24/EÜ ja 2009/136/EÜ muutmist e-privatsuse direktiiviks.

- (25a) Käesolev määrus ei mõjuta direktiivi 2014/26/EL⁹ ja eelkõige selle direktiivi III jaotise kohaldamist. Käesolevas määruses kehtestatud eeskirjad on kooskõlas eesmärgiga soodustada seaduslikku juurdepääsu autoriõigusega ja sellega kaasnevate õigustega kaitstud sisule ning sellega seotud teenustele.
- (26) Lepingud, mille alusel toimub sisu litsentsimine, sõlmitakse tavaliselt suhteliselt pikaks ajaks. Seepärast ja et tagada kõigile liidus elavatele tarbijatele võimalus kasutada veebisisuteenuste piiriülest kaasaskantavust samal ajal ja ilma põhjendamatute viivitusteta, tuleks käesolevat määrust kohaldada ka enne määruse kohaldamise kuupäeva sõlmitud lepingute ja omandatud õiguste suhtes, kui need on pärast seda kuupäeva pakutava veebisisuteenuse piiriülese kaasaskantavuse seisukohast olulised. See on vajalik ka selleks, et tagada siseturul tegutsevatele tasuliste veebisisuteenuste pakkujatele võrdsed tingimused, et teenusepakkujad, kes sõlmisid õiguste omajatega pikaajalised lepingud, saaksid pakkuda oma tellijatele piiriülest kaasaskantavust sõltumata sellest, kas teenusepakkujal on võimalik sellised lepingud uuesti läbi rääkida. Lisaks peaks selline säte tagama, et kui teenusepakkujad teevad oma teenuste piiriülese kaasaskantavuse jaoks vajalikud ettevalmistused, saaksid nad pakkuda sellist kaasaskantavust kogu oma veebisisu puhul. Ja lõpuks peaks see andma õiguste omajatele võimaluse, et nad ei pea oma kehtivaid litsentsilepinguid uuesti läbi rääkima, et teenusepakkujad saaksid pakkuda piiriülest kaasaskantavust.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/26/EL autoriõiguse ja autoriõigusega kaasnevate õiguste kollektiivse teostamise ning muusikateoste internetis kasutamise õiguse multiterritoriaalse litsentsimise kohta siseturul, ELT L 84, 20.3.2014, lk 72–98.

- (27) Arvestades seda, et määrust hakatakse kohaldama mõningate lepingute ja õiguste suhtes, mis on omandatud enne määruse kohaldamise alguskuupäeva, on ka otstarbekas jätta käesoleva määruse jõustumise ja selle kohaldamise alguskuupäeva vahele mõistlik ajavahemik, et õiguste omajad ja tasuliste veebisisuteenuste pakkujad saaksid teha uue olukorraga kohanemiseks vajalikud ettevalmistused ning et teenusepakkujad saaksid muuta oma teenuste kasutamistingimusi. Elektroonilise side teenuse ja veebisisuteenuse paketina pakutavate veebisisuteenuste kasutamise tingimuste muutmine üksnes sel eesmärgil, et need vastaksid käesoleva määruse nõuetele, ei anna tellijatele siseriikliku õiguse alusel, millesse on üle võetud elektroonilise side võrkude ja -teenuste reguleeriv raamistik, õigust loobuda nimetatud elektroonilise side teenuseid pakkuvatest lepingutest.
- (28) Liidus veebisisuteenuste piiriülese kaasaskantavuse eesmärgi saavutamiseks on otstarbekas võtta vastu määrus, mis on liikmesriikides vahetult kohaldatav. See on vajalik selleks, et kindlustada piiriülese kaasaskantavuse normide ühetaoline kohaldamine kõigis liikmesriikides ja nende jõustumine samal ajal kõigi veebisisuteenuste puhul. Ainult määrus saab tagada piisava õiguskindluse, et tarbijad saaksid piiriülesest kaasaskantavusest täielikku kasu kogu liidus.

- (29) Kuna käesoleva määruse eesmärki kohandada õigusraamistikku selliselt, et liidus pakutaks veebisisuteenuste piiriülest kaasaskantavust, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab seda eesmärgi ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Samas artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev määrus nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale. Seega ei mõjuta käesolev määrus oluliselt õiguste litsentsimise viise ega kohusta õiguste omajaid ega tasulise veebisisuteenuse pakkujaid lepinguid uuesti läbi rääkima. Pealegi ei nõua käesolev määrus teenusepakkujatel meetmete võtmist, et tagada veebisisuteenuste osutamise kvaliteet väljaspool tellija elukohaliikmesriiki. Lisaks ei kohaldata käesolevat määrust teenusepakkujate suhtes, kes pakuvad veebisisuteenuseid tasuta ja kes ei kasuta võimalust pakkuda oma teenuste piiriülest kaasaskantavust. Seega ei põhjusta see ebaproportsionaalseid kulusid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Eesmärk ja kohaldamisala

- (1) Käesoleva määrusega kehtestatakse liidus ühine lähenemisviis tagamaks, et liikmesriigis kaasaskantavate veebisisuteenuste tellijatel on juurdepääs sellistele teenustele oma elukohaliikmesriigis ja et nad saavad neid teenuseid kasutada, kui nad viibivad ajutiselt muus liikmesriigis.
- (2) Käesolevat määrust ei kohaldata maksustamisvaldkonna suhtes.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „tellija“ – tarbija, kes võib teenusepakkujaga sõlmitud veebisisuteenuse pakkumise lepingu alusel pääseda juurde sellisele teenusele ja seda kasutada oma elukohaliikmesriigis;
- b) „tarbija” – füüsiline isik, kes käesoleva määrusega hõlmatud lepingute raames tegutseb eesmärgil, mis ei ole seotud tema kaubandus-, majandus-, oskus- või kutsetegevusega;
- c) „elukohaliikmesriik“ – artikli 3B alusel kindlaks tehtud liikmesriik, kus on tellija tegelik ja stabiilne elukoht, kuhu ta regulaarselt tagasi pöördub;
- d) „ajutine viibimine liikmesriigis“ – tellija viibimine piiratud ajavahemikul mõnes muus liikmesriigis kui tema elukohaliikmesriik;

- e) „veebisisuteenus“ – Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklites 56 ja 57 määratletud teenus, mida teenusepakkuja pakub tellijale viimase elukohaliikmeriigis seaduslikult vastavalt kokkulepitud tingimustele, veebis ning kaasaskantavuse põhimõttel ning mis on
- i) audiovisuaalmeedia teenus direktiivi 2010/13/EL tähenduses või
 - ii) teenus, mida iseloomustab peamiselt juurdepääsu pakkumine teostele, muule materjalile või ringhäälinguorganisatsioonide ülekannetele või nende kasutamine, kas lineaarselt või tellimispõhiselt;
- f) „kaasaskantav“ – tellijatel on elukohaliikmesriigis tegelik juurdepääs veebisisuteenusele ja nad saavad seda tegelikult kasutada ilma konkreetse asukoha piiranguta.

Artikkel 3

Kohustus võimaldada veebisisuteenuste piiriülest kaasaskantavust

- (1) Tasulise veebisisuteenuse pakkuja võimaldab ajutiselt liikmesriigis viibival tellijal pääseda juurde veebisisuteenusele ja seda kasutada.
- (2) Lõikes 1 sätestatud kohustus ei laiene kvaliteedinõuetele, mida kohaldatakse veebisisuteenuse osutamise suhtes ja mida teenusepakkuja peab järgima selle teenuse pakkumisel elukohaliikmesriigis, kui teenusepakkuja ei ole sõnaselgelt lubanud teisiti.
- (3) Teenusepakkuja teavitab enne teenuse pakkumist tellijat lõike 1 kohaselt pakutava veebisisuteenuse osutamise kvaliteedist. Sellekohane teave edastatakse piisavate ja proportsionaalsete vahendite abil.

Artikkel 3A

Võimalus pakkuda veebisisuteenuste piiriülest kaasaskantavust kooskõlas käesoleva määrusega

- (1) Tasuta pakutava veebisisuteenuse pakkuja võib otsustada võimaldada ajutiselt liikmesriigis viibival tellijal pääseda juurde veebisisuteenusele ja seda kasutada kooskõlas käesoleva määrusega, tingimusel, et teenusepakkuja teeb kooskõlas artikliga 3B kindlaks tellija elukohaliikmesriigi.
- (2) Teenusepakkuja teavitab enne teenuse osutamist tellijaid, asjaomaseid autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajaid ning mis tahes muude, veebisisuteenuste sisuga seotud õiguste omajaid oma otsusest pakkuda veebisisuteenuseid kooskõlas lõikega 1. Sellekohane teave edastatakse piisavate ja proportsionaalsete vahendite abil.
- (3) Kui teenusepakkuja otsustab pakkuda veebisisuteenuseid kooskõlas lõikega 1, kohaldatakse tema suhtes käesolevat määrust.

Artikkel 3B

Elukohaliikmesriigi kindlaks tegemine

- (1) Tasulise veebisisuteenuse pakkuja kasutab oma tellijate elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks tõhusaid vahendeid. Need vahendid peavad olema mõistlikud ning piirduma sellega, mis on tarvilik eesmärgi saavutamiseks.

(2) Selleks et täita lõikes 1 sätestatud kohustust, kasutab teenusepakkuja järgmisi elukohaliikmesriigi kindlaks tegemise vahendeid:

- a) tellija avaldus oma elukohaliikmesriigi kohta;
- b) ID-kaart või mõni teine kehtiv dokument, mis tõestab tellija elukohaliikmesriiki;
- c) tellija arve saatmise aadress või postiaadress;
- d) tellija pangaandmed, näiteks pangakonto, kohalik krediit- või deebetkaart;
- e) digimuunduri või sarnase seadme, mille kaudu tellijale teenust edastatakse, paigaldamise asukoht;
- f) tellija sõlmitud interneti- või telefoniühenduse leping liikmesriigis;
- g) tellija makstav litsentsitasu teiste liikmesriigis pakutavate teenuste, näiteks

avalik-õigusliku ringhäälinguteenuse eest;

- h) IP-aadressi juhuslike hetkeväärtuste määramine või korrapärane kontrollimine, et teha kindlaks, millises liikmesriigis tellija veebisisuteenustele juurde pääseb ja neid kasutab või selle liikmesriigi tuvastamine muude geolokaliseerimise vahendite abil;
- i) kanne valijate kohalikus registris, kui see on avalik, või
- j) kohalike maksude/peamaksude tasumine, kui see on avalik.

Välja arvatud juhul, kui elukohaliikmesriigi saab piisava kindlusega kindlaks teha ühe kindlakstegemise vahendi abil, kasutab pakkuja vahendeid kombineeritult.

Tellija avaldust oma elukohaliikmesriigi kohta kasutatakse üksnes ühe või mitme muu kindlakstegemise vahendiga kombineeritult.

- (3) Teenusepakkuja ning autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajad või mis tahes muude, veebisisuteenuste sisuga seotud õiguste omajad võivad kooskõlas lõikega 1 elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks leppida kokku ühe lõikes 2 nimetatud vahendi või mõne muu vahendi kasutamises.
- (4) Teenusepakkujal on õigus küsida tellijat infot, mis on vajalik elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks. Kui tellija seda infot ei esita ning teenusepakkuja ei saa selle tõttu elukohaliikmesriiki kindlaks teha, nagu see on käesoleva määrusega nõutud, ei tohi teenusepakkuja vastavalt käesolevale määrusele võimaldada tellijale juurdepääsu veebisisuteenusele ja selle kasutamist, kui viimane viibib liikmesriigis ajutiselt.
- (5) Autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajad või mis tahes muude, veebisisuteenuste sisuga seotud õiguste omajad võivad anda loa oma sisule juurdepääsuks ja selle kasutamiseks vastavalt käesolevale määrusele ilma elukohaliikmesriiki kindlaks tegemata, kuid muus osas käesolevat määrust järgides. Sellistel juhtudel piisab tellija elukohaliikmesriigi kindlaks tegemiseks veebisisuteenuse pakkuja ja tellija vahelisest kokkuleppest.
- (6) Teenusepakkuja ning autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajate või mis tahes muude, veebisisuteenuste sisuga seotud õiguste omajate vaheline kokkulepe ei piira õiguste omajate võimalust lõikes 5 nimetatud luba tühistada, kui nad teenusepakkujat sellest mõistliku aja jooksul ette teavitavad.

Artikkel 4

Veebisisuteenuse pakkumise, sellele juurdepääsu ja selle kasutamise koht

Käesoleva määruse kohane veebisisuteenuse pakkumine tellijale, kes viibib liikmesriigis ajutiselt, samuti juurdepääs sellele teenusele ja teenuse kasutamine loetakse toimuvaks ainult tellija elukohaliikmesriigis.

Artikkel 5

Lepingulised sätted

- (1) Mis tahes lepingulised sätted, kaasa arvatud ühelt poolt autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajate ning mis tahes muude, veebisisuteenuste sisule juurdepääsuks ja selle kasutamise jaoks vajalike õiguste omajate ja teiselt poolt veebisisuteenuste pakkujate, aga ka nimetatud teenusepakkujate ja nende tellijate vahelised lepingulised sätted, mis on vastuolus käesoleva määrusega, jäetakse kohaldamata.
- (2) Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse olenemata sellest, millist õigust kohaldatakse veebisisuteenuste pakkujate ning autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste omajate ning mis tahes muude, veebisisuteenuse sisule juurdepääsuks ja selle kasutamise jaoks vajalike õiguste omajate, aga ka nimetatud teenusepakkujate ja nende tellijate vahelistele lepingutele.

Artikkel 6

Isikuandmete kaitse

Määruse raames toimuva isikuandmete töötlemise puhul järgitakse direktiive 95/46/EÜ ja 2002/58/EÜ.

Artikkel 7

Kohaldamine kehtivate lepingute ja omandatud õiguste suhtes

Käesolevat määrust kohaldatakse ka enne määruse kohaldamise alguskuupäeva sõlmitud lepingute ja omandatud õiguste suhtes, kui need on olulised artikli 3 ja artikli 3A kohase veebisisuteenuse pakkumise, sellele juurdepääsu või selle kasutamise jaoks pärast nimetatud kuupäeva.

Artikkel 7a

Hindamine

Kolm aastat pärast käesoleva määruse jõustumist ning pärast seda iga kolme aasta järel hindab komisjon käesoleva määruse kohaldamist ning esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva määruse kohaldamise kohta. Nimetatud aruandes esitatakse hinnang elukohaliikmesriigi kindlaks tegemise kohta ja vajaduse korral selle kohta, kas see on vaja läbi vaadata. Komisjon esitab koos aruandega vajaduse korral seadusandliku ettepaneku.

Artikkel 8

Lõppsätted

- (1) Käesolev määrus jõustub kahekümnenal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.
- (2) Käesolevat määrust hakatakse kohaldama 12 kuud pärast selle avaldamiskuupäeva.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja